

Peter Koelewijn, Ze Is Terug Naar Zeeland

Ze is terug naar Zeeland

Zij betaalde de tol hield het niet vol in 't Gooi
En het leek haar thuis daarginds in Sluis zo mooi

Ze hadden allemaal gezegd dat ze zo goed zong
Dat er geen deur in 't Gooi gesloten blijven kon
En haar Ma
Kocht met haar in de stad haar garderobe in
Niet te tuttig, niet te sexy, er net tussenin
En haar Pa, vond alles z'oacute;

Toch is ze terug naar Zeeland
Ze heeft de knoop doorgehakt
Haar koffers gepakt
Want het Gooi
Heeft haar diep geraakt, stuk gemaakt
En de fooi
Die de taxi-chauffeur kreeg aan het station
Was symbolisch voor wat ze nog geven kon
En nooit meer
Wou ze iemand nog iets horen zeggen over talent
Audities en de rest
Nee, ze was aan 't end
En keer, maar nooit meer

Ze heeft alles gegeven met lichaam en ziel
Ze dacht dat ze klom, terwijl ik zag dat ze viel
Nee nooit
vergeef ik mezelf, dat ik niets heb gedaan
Want ze wilde graag lopen, maar ze kon niet eens staan
Nee, nooit vergeet ik ooit
Dat meisje uit Zeeland

Ze is weer terug naar Zeeland
De gouden weg naar de top daar liep ze nooit op
Allen 's nachts
Als ze droomde in bed of op 'n avond als net onverwachts
Zo'n snelle jongen langs kam met een mond vol hits
Maar iets anders werkelijk wilde dan vermoedde zij niets
En haar Ma
Liet de brieven van haar dochter aan de burens zien
Omdat die 't daar ging maken in de Gooise scene
En haar Pa, vond 't z'oacute;

Ze is terug naar Zeeland
Ze zag de studio's ze zag de grote shows
Maar zonder haar
En ze hoorde steeds weer, jij bent daar een keer
Ook voor klaar
En 's avonds bij het kaarslicht in een restaurant
At ze duur, maar voor hem, gratis uit z'n hand
Zoveel keer
Liep ze steeds in de val door spotlights verblind
Ze was zo naef, ze was nog een kind
Zoveel keer, maar nu nooi meer

Ze heeft alles gegeven met lichaam en ziel
Ze dacht dat ze klom, terwijl ik zag dat ze viel
Nee nooit
vergeef ik mezelf, dat ik niets heb gedaan
Want ze wilde graag lopen, maar ze kon niet eens staan
Nee, nooit vergeet ik ooit
Dat meisje uit Zeeland

Ze is weer terug naar Zeeland
Ze is weer thuis daarginds in Sluis
En ik gooi
Haar adres in 't vuur, want ze komt nooit meer hier
Naar 't Gooi
Misschien loopt ze langs de vloedlijn bij Cadzand
En waait de wind de herinneringen weg op 't strand

Maar nooit meer
Zal ze weer dat meisje worden dat zo goed zong
Oh de business gaat wel verder, want de show must go on
Steeds weer, maar voor haar nooit meer

Ze heeft alles gegeven met lichaam en ziel
Ze dacht dat ze klom, terwijl ik zag dat ze viel
Nee nooit
vergeef ik mezelf, dat ik niets heb gedaan
Want ze wilde graag lopen, maar ze kon niet eens staan
Nee, nooit vergeet ik ooit
Dat meisje uit Zeeland